

ZSOLTÁROK KÖNYVE

117-119.

A 113.-ik zsoltártól a 118.-ikig „halel”, azaz dicsőítő zsoltároknak nevezzük e költeményeket. Ezeket énekelték az izraeliek a különböző ünnepeken: a Páska, a Szent Sátor és Pünkösöd ünnepeken, és minden bizonnyal Jézus is ezeket énekelte tanítványaival együtt. Nagyon sajnálom, hogy a magnófelvételt ilyen későre találták fel, mert bizonyára egyike lenne a nagy klasszikusoknak az a felvétel, amikor Jézus a tanítványaival együtt énekelte ezeket.

Az elárultatás éjjelén Jézus megette a páskavacsorát a tanítványaival, és azt olvashatjuk, hogy „miután elénekelték egy zsoltárt, kimentek az Olajfák hegyére”. Valószínű, hogy a 118.-ik zsoltárt énekelhették, mert ez az az ének, amelyet a hagyomány szerint a páskavacsora után szoktak énekelni. Ez persze nagyon érdekes, mert a 118.-ik zsoltár egy profétikus zsoltár Jézus Krisztusról, amelynek beteljesülése éppen azon a héten történt.

A 117.-ik a legrövidebb zsoltár, és ez Jézus Krisztus uralkodásáról szól, aki az egész földön fog uralkodni, amikor el fog jönni.

*Dicsérjétek az URat mind, ti népek, dicsőítsétek mind, ti nemzetek!
Mert nagy az ő szeretete irántunk, az ÚR hűsége örökké tart. Dicsérjétek az URat!*

Mennyire hálás vagyok az Úrnak irántam mutatott irgalmas szeretetért, hisz oly gyakran hibázom, de Ő nem a vétkeink arányában fizet meg nekünk. „Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, oly nagy az Ő kegyelme azok iránt, akik félik Őt.”

A 118.-ik zsoltár:

Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

A hálaadás oka ismét Isten jósága és kegyelme.

*Mondja hát Izráel, hogy örökké tart szeretete!
Mondja hát Áron háza, hogy örökké tart szeretete!
Mondják hát, akik félik az URat, hogy örökké tart szeretete!
Nyomorúságomban az URat hívtam segítségül. Az ÚR meghallgatott, tágas térre vitt engem.
Velem van az ÚR, nem félek, ember mit árthat nekem?*

Pál apostol a Római levél 8.-ik fejezetében ugyanerről ír:

*Ki vádolná Isten választottait? Isten, aki megígazít.
Ki ítélne kárhozatra? A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbján van, és esedezik is értünk?
Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől?...
Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?*

Annak ellenére, hogy én gyülekezetben nőtem fel, mégsem volt az az érzésem, hogy Isten mindig velem van. Sokszor azt éreztem, hogy Ő ellenem van, és alig várja, hogy hibát kövessek el, hogy megbüntethessen, kizárjon a királyságából. Valójában én folyamatosan azt éreztem, hogy ki vagyok zárva

a királyságból, és alig vártam a vasárnap estét, hogy ismét előre mehessek és újból megtérhessek, hogy visszakerüljek a királyságba.

Nagyon szerettem volna keresztény lenni, nem akartam a pokolba jutni, és a szívem és lelkem mélyén az Urat akartam követni, de a testem gyenge volt. Valamiféleképpen az a koncepció fejlődött ki bennem, hogy Isten ellenem van. Nagyon nehéz visszaadni azt, hogy a Róma 8 mit jelentett a keresztény életemben, amikor felfedeztem, hogy Isten nem ellenem, hanem velem van, és nem jegyzi fel az összes hibámat és bukásomat a számlámra. Isten áll az én számlámon, aki megigazít, és Jézus Krisztus sem vádolt engem, hanem közbenjár értem.

Ha pedig tökéletesen jó lennék, akkor nem lenne szükség az Ő közbenjárására, mert a saját tökéletességemben állhatnék Isten előtt. De az a tény, hogy Ő közbenjár értem, figyelmebe veszi az én hibáimat és bukásaimat, és ezért szükség van az Ő közbenjárására.

Ki ítélne kárhozatra? A meghalt, sőt feltámadt Jézus Krisztus, aki az Isten jobbán van, és esedezik is értünk?...

Mit mondjunk tehát erre? Ha Isten velünk, ki lehet ellenünk?

A zsoltáros is azt mondja, hogy *Velem van az ÚR, nem félek, ember mit árthat nekem?*

Az emberek elítélnék engem, hibát találnak bennem, és gyakran én magam is hibáztatom és elítélem saját magamat, de nem kell félnem attól, amit emberek tehetnek, mert az Úr velem van.

Velem van az ÚR, segít engem, és én megvetéssel nézek gyűlölőimre.

Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberben bízni.

Ez a mondat helyeslésre talál a szívemben, mert az emberek gyakran cserben hagytak, de az Úr soha. Mégis, amikor bajban vagyok, akkor mindig keresem az emberek segítségét. Jobb az Úrban bízni.

Milyen sokszor hagytam magam elszomorodni és vereséget szenvedni annak ellenére, hogy Isten ígéretei a birtokomban voltak. Aztán jött valaki, és azt mondta, hogy elintézem én ezt neked. Hurrá, dicsőség Istennek, halleluja, mondtam magamban, és egy ember szavában kezdtem megbízni.

Vannak olyan emberek, akik hatalmas ígéreteket tesznek, de nem tudják azokat beváltani. Vannak nótórus hazudozók, akik egyfolytában ígérgetnek, de nagyon hamar el is felejtik, hogy mit ígértek. Ha az Úr helyett az emberekben bízunk, akkor gyakran bajba kerülünk.

Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint előkelő emberekben bízni.

Sok nép vett körül engem, de az ÚR nevében szembeszállok velük!

Körülvettek, be is kerítettek, de az ÚR nevében szembeszállok velük!

Körülvettek, mint a méhek, de kialszanak, mint az égő bozót. Az ÚR nevében szembeszállok velük!

Durván eltaszítottak, hogy elessem, de az ÚR megsegített engem.

Erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.

Megtanultam az Úr erejében bízni. Nem azt írja, hogy az Úr erőt ad nekem, hanem azt, hogy az Úr az én erőm.

Milyen sokszor énekelek magamban vagy hangosan anélkül, hogy tudatában lennék, és amikor tudatosul ez bennem, akkor rájövök, hogy egy dicsőítő énekét énekelek az Úrnak. Olyan áldásos dolog megtapasztalni azt, hogy mindez teljesen beleszövődött a legbelsőbb énembe, hogy még a tudatalattimban is ez van: Az Úr az énekem.

Ujjongás és győzelem hangja zeng az igazak sátraiban

Az öröm és ujjongás hangjai kellene megtöltsék otthonaitokat. A zenének hatalmas hatása van az életünkre, és szerintem nagyon fontos, hogy gazdag lelki környezettel vegyük magunkat körbe. „Ki mint vet, úgy arat” Ha a testnek vetek, akkor a testnek aratok, ha a léleknek vetek, akkor a léleknek aratok. Nagyon értékes dolog, ha a házban jó zene vesz minket körül: dicsőítő, Jézus központú legyen, mert folyamatosan magokat ültet el a lelkünkbe.

*Fölemelte jobbját az ÚR, az ÚR jobbjá hatalmasan munkálkodik!
Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az ÚR tetteit!
Keményen megfeddett engem az ÚR, de nem adott át a halálnak.*

A Bibliából tudjuk, hogy nem szabad megvessük az Úr fenyítését, mert „akit az Úr szeret, azt megfenyíti.” Hatalmas a különbség a javító szándékú fenyítés, és a büntetés között. Iste a gonoszokra nézve büntetést rendelt el, de a gyerekei számára javító fenyítést. A javító szándékú fenyítés hasznos számunkra, és azt mutatja meg, hogy Isten gyermeke vagyok, és hogy Ő foglalkozik velem.

*Nyissátok ki előttem az igazság kapuit! Bemegyek, és hálát adok az ÚRnak!
Ez az ÚR kapuja: igazak mehetnek be rajta.*

Jézus a Jeruzsálemi dicső bevonulásakor a Keleti-kapun lépett be a városba, mert az Olajfák hegyéről a templom felé az út ezen a kapun eresztül vezet.

Ezékiel 44.-ik fejezetében azt olvashatjuk

Azután visszavitt engem a szent terület keletre néző külső kapujához, de az zárva volt.

Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Ez a kapu zárva marad, nem nyithatja ki senki, és nem mehet be rajta senki, mert az ÚR, Izráel Istene ment be rajta, ezért marad zárva.

Egészen addig fog zárva maradni, amíg az Úr ismét eljön, és ennek a kapunk a közelében fog kenyeret enni az Ő híveivel.

A zsoltárban található utalás a kapukra lehet, hogy erre a győztes bevonulásra utal, amikor a Templom-hegy felé haladt a Keleti-kapun keresztül.

A 24.-ik zsoltár is a kapuk megnyitását említi:

Emeljétek föl fejeteiket, ti kapuk, emelkedjétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!

Ki az a dicső király? Az erős és hatalmas ÚR, az ÚR, aki hatalmas a harcban.

Emeljétek föl fejeteiket, ti kapuk, emeljétek föl, ti ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!

Ki az a dicső király? A Seregek URa, ő a dicső király!

Ez is egy prófétikus zsoltár, amely a Keleti-kapura utal. Amikor ismét visszatérünk Jézus Krisztussal hatalommal és dicsőséggel, akkor az Irás szerint Ő a lábait az Olajfák hegyére helyezi, és a hegy kettéválik, és egy nagy völgy keletkezik ott. Jézus a Keleti-kapun keresztül fog bevonulni Jeruzsálembe, és mi is vele együtt jövünk be, tehát az Úr kapuja nyitva lesz, és az igazak mehetnek be rajta.

Hálát adok neked, hogy meghallgattál, és megszabadítottál.

Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő.

Ez az a prófécia, amely előrevetítette Jézus Krisztus elutasítását az izraeli nemzet által. Jézus Megváltóként eljött Isten ígérete szerint Izraelhez, de ők elutasították Őt. Ennek ellenére Ő lett az a sarokkő, amelyre felépült az egyház.

én ezen a kősziklán építem fel egyházamat, és a pokol kapui sem fognak diadalmaskodni rajta.

Ezt a részt maga Jézus idézi az Újszövetségben, egy nappal azután, hogy a vallási vezetők elutasították Őt. A Máté 21-be Jézus elmesél egy történetet a gazdáról, aki szőlőt ültetett, körbekerítette és átadta a szolgáloknak. Amikor aztán le akarta szedetni a gyümölcsöt, szolgákat küldött a termésért, de azokat megverték, megölték.

Végül a gazda azt mondta, hogy „elküldöm a fiamat, mert Őt biztosan tisztelni fogják”

Amikor meglátták a fiát, azt mondták, hogy „íme, itt az örökös, öljük meg, és akkor miénk lesz a szőlő.

Vajon majd ha megjön a szőlő ura, mit tesz ezekkel a munkásokkal?”

Ezt felelték neki: „Mivel gonoszak, ő is gonoszul veszi el őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják a termést a maga idejében.”

Erre megkérdezte tőlük Jézus: „Sohasem olvastátok az Írásokban: Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő, az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben.

Ezért mondom nektek, hogy elvételik tőletek az Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.

És aki erre a kőre esik, összezúzza magát, akire pedig ez a kő ráesik, azt szétmorzsolja.”

Jézus ezt a zsolnárt saját magára és a zsidó vezetőkre alkalmazta, és azt mondta, hogy elvételik tőlük Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi a gyümölcsöket. Az Úr tehát azért alkotta az egyházat, hogy mi gyümölcsöt teremjünk számára.

Az Apcsel 4.-ik fejezetében Péter utal erre, amikor a tanács elé állították a sánta meggyógyítása miatt.

vegyétek tudomásul valamennyien, Izráel egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: őáltala áll ez elöttetek egészségesen.

Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők, megvetettetek,

és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének.”

Majd az 1 Péter 2.-ik fejezetében is utal erre a sarokkőre, amit megvetettek az építők.

Egy érdekes történetet mesélnek Salamon templomának építéséről. Azt mondják, hogy minden követ a templom helyétől távol bányásztak, vágtak és simítottak le, de mindegyiket tökéletesre alakították, és megjelölték őket, hogy pontosan hová fognak kerülni a templom falába.

Salamon kőfejtői Jeruzsálemtől északnyugatra voltak, a jelenlegi Heródes kapuja mellett.

A történet szerint egyszer egy olyan követ küldtek a kőfejtőből, amire nem írtak semmit, és az építőknek fogalmuk sem volt, hogy mit kezdjenek vele. Arra a következtetésre jutottak, hogy tévedésből küldték el a kőfejtőből. A templomot egyetlen kalapácsütés nélkül építették meg, és minden követ olyan tökéletesen faragtak ki, hogy még habarcsot sem kellett használniuk az összeillesztésükhöz.

Ezt a jeltelen követ viszont sehová sem tudták elhelyezni, ezért félredobták, és évek múlva, amikor befejezték az építést, akkor mindenki készen állt a felavatásra, és keresni kezdték a sarokkövet. A kőfejtőből azt az üzenetet kapták, hogy ők már elküldték, és végül valaki a bokrokkal benőtt területen megtalálta a sarokkövet, amit az építők félredobtak, de most végül a helyére tették.

A történet hitelességét nem nagyon lehet bebizonyítani, de a zsolnártban található prófécia biztosan Jézus Krisztusra utal.

Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben.

Most pedig a bevonulással kapcsolatos prófécia következik:

Ez az a nap, amelyet az ÚR elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!

Amikor Jézus az Olajfák-hegyéről elkezdett Jeruzsálem fele ereszkedni, a tanítványok sokasága kezdett örülni, dicsérni az Urat, és kiáltozták, hogy „Hozsánna, hozsánna

Ó URam, segíts meg! Ó URam, adj szerencsét!

Áldott, aki az ÚR nevében jön! Megáldunk titeket az ÚR házából.

Az ÚR az Isten, ő adott nekünk világosságot. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvaihoz!

Jézus, aki Messiásként jött el, áldozattá vált értünk.

Istenem vagy, hálát adok neked, Istenem, magasztallak téged!

Adjatok hálát az ÚRnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

Ezt a zsoltárt tehát a páskavacsorakor énekelte Jézus a tanítványokkal, és érdekesség, hogy olyan éneket énekeltek, amely már napokkal korábban beteljesedett.

A 119.-ik zsoltár:

Nagyon nehéz erről a zsoltárról beszélni, mivel minden része független a többitől, sőt néha még az egymást követő versek között sincs sok összefüggés.

Már említettük, hogy vannak olyan zsoltárok, amelyeknek minden sora a héber ábécé egymást követő betűivel kezdődik, és általában 22 sorból állnak.

Ebben a zsoltárban a héber eredetiben az első nyolc sor az ábécé első betűjével, az aleffal, azaz á-val kezdődik. A következő 8 sor a bethel, azaz b-vel kezdődik, és így tovább egész a végéig minden betűvel 8-8 sor kezdődik.

A zsidó gyerekek amikor az ábécét tanulták, akkor ezt az egész zsoltárt kívülről meg kellett tanulják, és talán nekik egy kicsit könnyebb volt megtanulni a versek kezdőbetűi miatt. Ez a leghoszabb fejezet a Bibliában, de valójában a zsoltárokat nem nevezhetjük fejezeteknek, mert önálló egységek.

Boldogok, akiknek az útja tökéletes, akik az ÚR törvénye szerint élnek.

Ezt a zsoltárt Isten Igéjének szentelték, és két vers kivételével mindegyikben Isten Igéjéről van szó. Ezért egész végig Isten törvényeiről, a rendelkezéseiről, az ítéleteiről, a szavairól, az igazságairól olvashatunk.

Boldogok, akik megfogadják intelmeit, teljes szívvel keresik őt, nem követtek el álnokságot, hanem az ő útjain jártak.

Te megparancsoltad, hogy utasításaidat pontosan megtartsák.

Bárcsak állhatatosan járhatnék utadon, megtartván rendelkezéseidet!

Akkor nem vallanék szégyent, ha figyelnék minden parancsolatodra.

Tiszta szívből adok hálát neked, tanulva igazságos döntéseidet.

Megtartom rendelkezéseidet, ne hagyj el engem soha!

Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igéidet.

Jézus azt mondta, hogy „tiszták vagytok az én ígém által”. E zsoltár egyik sora pedig így szól: „a Te ígédet elrejtettem a szívembe, hogy ne vétkezzek.”

Isten Igéje tulajdonképpen Isten ereje a bűn ellen a mi életünkben. Isten azt akarja, hogy az Igéjét elrejtjük a szívünkbe, mert ez a tisztán maradás ereje, a kísértés elleni erő. Ha valaki arról panaszkodik, hogy állandóan elbukik és elesik, ez azért van, mert nem tanulmányozza eléggé Isten Igéjét.

Amikor a Sátán megkísértette Jézust a vadonban, a magas hegyen és a templom tornyán, Jézus minden esetben így válaszolt: „Meg van írva...” Isten Igéjét használta arra, hogy minden kísértést elhárítson. Mi is el kell elrejsük a szívünkbe Isten Igéjét, hogy a Sátán minden kísértését meg tudjunk válaszolni.

*Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igéjét.
Teljes szívből kereslek téged, ne engedd, hogy eltérjek parancsolataidtól!*

Az Úr azt mondta, hogy „amelyik napon teljes szívedből keresel, aznap meg is fogsz találni”. Sokan csak immel-ámmal keresik Istent, de Isten azt mondja, hogy teljes szívből keressük Őt.

*Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.
Áldott vagy te, URam! Taníts meg rendelkezéseidre!
Ajkam fölsorolja szád minden döntését.
Minden gazdagságnál nagyobb öröm, ha intelmeid szerint élhetek.*

Milyen nagy értéknek tartod Isten Igéjét az életedben?

*Utasításaidon elmélkedem, és figyelek ösvényeidre.
Gyönyörködöm rendelkezéseidben, igédről nem feledkezem meg.
Bánj jól szolgáladdal, hogy élhessek, és én megtartom igéjét.
Nyisd föl szememet, hogy megláthassam, milyen csodálatos a te törvényed.*

Ezt az imádságot mindig el kellene mondjuk mielőtt elkezdenénk olvasni az Igét, mert
A nem lelki ember pedig nem fogadja el az Isten Lelkének dolgait, mert ezeket bolondságnak tekinti, sőt megismerni sem képes: mert csak lelki módon lehet azokat megítélni.
A megértéséhez Isten kell megnyissa a szememet, hogy megértsem azt lelki értelemben is. Sokan csak olvassák a Bibliát és azt mondják, hogy semmi értelme, mert nem értik. Ez igaz és logikus dolog is, mert a természeti ember a Lélek munkája nélkül nem érthet sokat belőle.

*Jövevény vagyok a földön, ne rejtsd el előlem parancsolataidat!
Őrlődik lelkem, mert vágyódként döntéseid után mindenkor.
Megdorgálsz az átkozott kevélyeket, akik eltérnek parancsolataidtól.
Fordítsd el rólam a gyalázatot és a megvetést, hiszen megfogadtam intelmeidet.
Ha a fejedelmek összeülnek, és rólam tárgyalnak, szolgál akkor is rendelkezéseidről elmélkedik.
Csak a te intelmeidben gyönyörködöm, azok az én tanácsadóim.*

Mily gyakran keresem Isten tanácsát az Ő Igéjében!

*Életem a porhoz tapad: eleveníts meg igéddel!
Ha dolgaimat elbeszélem, te meghallgatsz. Taníts meg rendelkezéseidre!
Értesd meg velem utasításaid célját, hogy elmélkedjem csodáidon!
Nem tudok aludni a bánat miatt, erősíts meg engem igéddel!*

Milyen hatalmas erőt ad Isten Igéje az életünkben! Amikor már-már feladjuk, meg akarunk halni, akkor egyszer csak jön az Ige, és hatalmas erővel ruház fel minket.

*Tarts engem távol a hazugok útjától, és ajándékozz meg kegyelmesen törvényeddel!
Az igaz utat választottam, döntéseidet magam előtt tartom.
Ragaszkodom intelmeidhez, URam, ne engedj megszegyenülnöm!*

Parancsolataid útján járok, mert bizakodó szívet adsz nekem.

Az az érdekes, hogy ezek a sorok mind Isten Igéjéről szólnak, és minden sor az ábécé megfelelő betűjével kezdődik, és mégsem ismétli önmagát.

Nagyon érdekes próbálkozás lenne, ha megpróbálnátok 8 olyan verset írni Isten Igéjéről, amelyek mind „a” betűvel kezdődnének anélkül, hogy ismételnétek önmagatokat. Utána írjatok újabb 8-at b-vel, majd c-vel. Akkor fogtok igazán rájönni, hogy milyen bámulatos teljesítmény az, hogy mind Isten Igéjéről szól ez a zsoltár 8 soronként más-más kezdőbetűvel anélkül, hogy ismétlés lenne benne.

*Taníts, URam, rendelkezéseid céljára, hogy megfogadjam azokat mindvégig!
Tégy értelmessé, hogy megfogadjam törvényedet, és megtartsam teljes szívvel.
Vezess parancsolataid útján, mert abban gyönyörködöm.
Add, hogy szívem intelmeidre hajoljon, ne a haszonlesésre!
Fordítsd el tekintetemet, hogy ne nézzek hiábavalóságra, a te utadon éltesz engem!
Teljesítsd be szolgáládon ígéretedet, amelyet az istenfélőknek adtál!
Fordítsd el tőlem a gyalázatot, amelytől borzadok, mert jók a te döntéseid!
Eleveníts meg igazságoddal, mert vágyódom utasításaidra.
Teljesedjék be rajtam kegyelmed, URam, és megígért szabadításod,
hogy választ tudjak adni gyalázóimnak, hiszen igédben bízom.
Ne vedd ki számból teljesen az igazság beszédét, mert a te döntésedre várok.
Meg akarom tartani törvényedet állandóan, mindörökké.
Tágas téren járok, ha a te utasításodat keresem.
Királyoknak is elmondom intelmeidet, és nem vallok szégyent.
Gyönyörködöm parancsolataidban, mert szeretem őket.
Elfogadom parancsolataidat, mert szeretem őket, és elmélkedem rendelkezéseiden.*

*Emlékezz szolgálóknak tett ígéretedre, amelyhez nekem reménységet adtál.
Ez a vigasztalásom nyomorúságomban, mert beszéded megelevenít engem.
Bármennyire csúfolnak is a kevélyek, mégsem hajlok el törvényedtől.
Ha ősrégi döntéseidre gondolok, megvigasztalódom, URam!
Elragad az indulat a bűnösök miatt, akik elhagyták törvényedet.
Rendkezéseid olyanok nekem, mint az énekek, azon a helyen, ahol jövevény vagyok.
URam, éjjel is gondolok nevedre, megtartom törvényedet.
Ez jutott nekem, mert megfogadtam utasításaidat.*

A következő részben ismét Isten rendeléseiről, szaváról, igéjéről és parancsolatairól van szó. A 67.-ik versben pedig ezt írja:

Mielőtt nyomorúság ért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet.

A Biblia azt mondja, hogy ha valakit nyomorúság vagy baj ér, akkor imádkozzon
*Szenved-e valaki közöttetek? Imádkozzék! ...
Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében.
És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer.*

Vegyük észre a nyomorúságok, megpróbáltatások és a betegségek közti különbséget. Úgy tűnik, hogy a megpróbáltatások, szenvedések Istentől származnak, és Ő javító szándékú fenyítésként használja ezeket.

Ha tehát ezért szenvedek, akkor nem kell magamhoz hívjam a véneket, mert ezt köztem és Isten között kell megoldani. Mindezt azért engedi meg Isten, hogy valamire megtanítsan.

Ha beteg vagyok, akkor az más, mert akkor a vének imádkozhatnak értem, és a hittel történő imádság megszabadítja a szenvedőt és az Úr felsegíti őt.

*Mielőtt nyomorúság ért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet.
Jó vagy te, és jót teszel, taníts engem rendelkezéseidre!
Hazugságot koholtak ellenem a kevélyek, de én megfogadom utasításaidat tiszta szívből.
Kövér a szívük, érzéketlen, én pedig törvényedben gyönyörködöm.
Jó nekem, hogy nyomorúság ért, hogy megtanuljam rendelkezéseidet.
Jobb nekem a te törvényed, mint ezernyi arany és ezüst.*

Az Isten Igéje sokkal értékesebb számomra, mint a világ összes gazdagsága. „Mit ér az, ha az ember az egész világot megszerezheti, de a közben elveszíti a saját lelkét?”

*Kezed alkotott és megerősített, tégy értelmessé, hogy megtanuljam parancsolataidat!
Látnak engem, és örülnek az istenfélők, mert igédben reménykedem.
Tudom, URam, hogy igazak döntéseid, igazad volt, hogy megaláztál.*

Isten az Ő hűsége és jósága miatt hoz ránk nehézségeket. Láttam már embereket mindenféle nagy bajokban, mert rossz dolgokat cselekedtek és azzal takaróztak, hogy mindenki azt csinálja. „Az lehet, de te nem teheted meg azt, mert Isten gyermeke vagy és Isten nem engedi meg, hogy megússzad azt. Lehet, hogy mindannyian csálnak, és nem kapják el őket, de ezt te nem teheted meg, mert Isten nem engedi meg. Hisz Ő annál jobban szeret, hogy megengedje azt, hogy megússzad.”

*Tudom, URam, hogy igazak döntéseid, igazad volt, hogy megaláztál.
Vigasztaljon meg engem szereteted, ahogyan megígérted szolgálódnak.
Teljesedjék be rajtam irgalmad, hogy éljek, mert törvényedben gyönyörködöm.
Szégyenüljenek meg a kevélyek, mert galádul bántak velem, én pedig utasításaidon elmélkedem.
Forduljanak hozzám az istenfélők, akik ismerik intelmeidet.
Bár lenne szívem tökéletes rendelkezéseid szerint, hogy ne valljak szégyent!
Szabadításod után sóvárog lelkem, igédben reménykedem.
Sóvárogva tekintek ígéretedre: Mikor vigasztalsz meg engem?
Bár olyan vagyok, mint a füstre tett tömlő, nem feledkezem meg rendelkezéseidről.*

Itt következik az egyik sor, amelyikben nincs szó az Igéről.

*Hány napja van még szolgálódnak? Mikor tartasz ítéletet üldözőimen?
Vermeket ástak nekem a kevélyek, akik nem törvényed szerint élnek.
Minden parancsolatod igaz. Galádul üldöznek, segíts meg!
Csaknem kiirtottak a földről, mert nem hanyagoltam el utasításaidat.
Tartsd meg életemet kegyelmesen, én pedig megtartom intelmeidet.
URam, igéd örökké megmarad, szilárdan, akár az ég.*

Semmi sem állandóbb az Isten Igéjénél. Sem egy épület, sem az út, sem a Föld, sem a Nap nem állandó. Jézus azt mondta, hogy „Az ég és a föld elmúlnak, de az én Igém örökre megmarad.” Ezért nagyon nagy hiba, ha az Isten Igéjét csak egy bizonyos kultúrában, vagy bizonyos korban tartjuk igaznak. Hatalmas hiba az Igét megkérdőjelezni vagy megváltoztatni, mert Isten örök időkre adta azt

nekünk. Nem lehet ezen vitatkozni, ezt megkérdőjelezni vagy kételkedni benne. Ez Isten Igéje, és mindörökre érvényes.

Nem változik meg a társadalmi változásokkal, szokásokkal, normákkal, mert az Isten Igéje abszolút érvényű, és nem relatív, nem függ a társadalmi berendezkedéstől. Ha vitatkozni kezdesz Isten Igéjével, akkor tudd, hogy rossz úton jársz.

*Nemzedékről nemzedékre megmarad igazságod. Megszilárdítottad a földet, ezért áll.
Döntéseid szerint áll ma is, mert téged szolgál a mindenség.
Ha nem törvényed gyönyörködtetne, elpusztulnék nyomorúságomban.
Sohasem felejttem el utasításaidat, mert azokkal éltetsz engem.
Tied vagyok! Szabadíts meg, hiszen utasításaidat kutatom.
Arra várnak a bűnösök, hogy elpusztíthassanak, de én intelmeidre figyelek.
Látom, hogy vége lesz mindennek, ami megvan, de a te parancsolatod végtelen.
Mennyire szeretem törvényedet! Egész nap azon elmélkedem.*

Akárcsak az első zsoltár kezdete:

*Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére,
hanem az ÚR törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal.*

*Bölcsebbé tesz ellenségeimnél parancsolatod, és enyém marad az örökké.
Minden tanítómnál okosabb lettem, mert intelmeiden elmélkedem.
Értelmesebb vagyok a véneknél, mert megfogadtam utasításaidat.
Nem lépek lábammal semmilyen rossz útra, hogy megtarthassam ígéted.
Döntéseidtől nem tértem el, mert te tanítottál azokra.
Milyen édesek ínyemnek ígéreteid! Édesebbek, mint számnak a méz.
Utasításaid értelmessé tettek, ezért gyűlölök minden hamis ösvényt.*

A zsoltáros azt mondja, hogy okosabb a tanítóinál s bölcsebb a véneknél. Miért? Az Isten Igéje miatt. A valódi tudás Isten Igéjének megértéséből fakad, Isten megváltoztathatatlan igazságának ismeretéből.

*Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.
Esküszöm és fogadom, hogy megtartom igazságos döntéseidet.
Nagy nyomorúságba jutottam, tartsd meg életemet ígéreted szerint, URam!
Önként vállalt fogadalmaimat fogadd kegyesen, URam, és taníts engem döntéseidre!
Életem folyton veszélyben van, törvényedről mégsem feledkezem meg.
Csapdát készítettek nekem a bűnösök, utasításaidtól mégsem tértem el.
Intelmeidet kaptam örökségül örökre, azok örvendeztetik szívemet.
Szívből törekszem rendelkezéseid teljesítésére, ennek örök jutalma van.
Gyűlölöm a kétszínűséget, de szeretem törvényedet.
Rejtekhelyem és pajzsom vagy, igédben reménykedem.
Távozzatok tőlem, ti gonosztevők! Én megfogadom, Istenem, parancsolataidat.*

Ez egy nagyon hasznos vers arra az esetre, ha testi bulikra és partikra hívnak meg. Emlékezzetek erre a versre.

*Támogass engem ígéreted szerint, hogy éljek, és ne szégyenítsd meg reménységemet!
Erősíts engem, hogy megszabaduljak, és mindig törődni fogok rendelkezéseiddel.
Elveted mindazokat, akik eltérnek rendelkezéseidtől, mert ármánykodásuk galád.*

*Salaknak tartod a föld minden bűnösét, ezért szeretem intelmeidet.
Megborzadt a testem, mert rettegek tőled, félek ítéleteidtől.
Azt tettem, ami törvényes és igaz, ne szolgálts ki a hatalmaskodóknak!
Vállalj kezeséget szolgálóért, hogy a kevélyek ne hatalmaskodjanak rajtam!
Szemem epedve várja segítségedet és megígért igazságodat.
Bánj kegyelmesen szolgálóddal, taníts engem rendelkezéseidre!
Szolgáló vagyok, adj értelmet, hogy megismerjem intelmeidet!
Itt az ideje, hogy cselekedj, URam, mert megszegték törvényedet!*

Ha a világra tekintek láthatom, hogy megszegték az emberek az Úr törvényét. Itt az ideje, hogy Isten munkálkodjon, amit hamarosan meg is fog tenni.

*Én pedig szeretem parancsolataidat, jobban az aranynál, a színaranynál is.
Ezért mindenben helyeslem utasításaidat, és gyűlölök minden hamis ösvényt.
Csodálatosak intelmeid, azért megfogadja azokat lelkem.
Ígéd kijelentése világosságot gyújt, értelmessé teszi az együgyűeket.
Kinyitom számat és lihegek, úgy vágyódom parancsolataid után.*

Dávid azt mondta, hogy *Ahogy a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem!*

Fordulj felém, és könyörülj rajtam, ahogyan szoktál azokon, akik szeretik nevedet.

Ez a másik olyan vers, amelyben nincs szó Isten ígéről.

*Szilárdítsd meg lépteimet ígéreteddel, hogy ne uralkodjék rajtam semmiféle gazság.
Szabadíts meg a hatalmaskodó emberektől, hogy megtarthassam utasításaidat.
Ragyogó arccal nézz szolgálóra, és taníts engem rendelkezéseidre!
Könny patakzik szememből azok miatt, akik nem tartják meg törvényedet.
Igaz vagy, URam, és helyesek döntéseid.
Elrendelt intelmeid igazak, és igen megbízhatók.
Belső indulat sorvaszt engem, mert ellenfeleim megfeledkeztek ígéről.
Nagyon tiszta a te beszéded, szolgáló szereti azt.
Bár kicsiny és megvetett vagyok, utasításaidat mégsem felejttem el.
Igazságod örökké igaz, és törvényed maradandó.
Ínség és nyomorúság ért engem, parancsolataid mégis gyönyörködtetnek.
Intelmeid örökké igazak, tégy értelmessé, hogy éljek!
Teljes szívvel kiáltok hozzád: Hallgass meg, URam! És én megfogadom rendelkezéseidet.
Hozzád kiáltok: Szabadíts meg! És én megtartom intelmeidet.
Ébren vagyok virradatkor, és fohászok, ígédben reménykedem.
Ébren van szemem az éjszakai őrváltáskor is, és elmélkedem ígéreteiden.
Hallgass meg szavamot kegyelmesen! URam, döntéseiddel éltess engem!
Közel vannak hozzám, akik galádul üldöznek, törvényedtől viszont eltávolodtak.
De te is közel vagy, URam, és minden parancsolatod maradandó.
Régóta ismerem intelmeidet, örökre megállapítottad azokat.
Lásd meg nyomorúságomat, és szabadíts meg, mert nem felejtettem el törvényedet.
Pereld peremet, és válts meg, ígéreted szerint tartsd meg életemet!
Távol van a bűnösöktől a segítség, mert nem törődnek rendelkezéseiddel.
Nagy a te irgalmad, URam, döntéseiddel éltess engem!
Sokan vannak üldözőim és ellenségeim, intelmeidtől mégsem fordultam el.*

*Láttam a hűtleneket, és megundorodtam, mert nem tartották meg beszédedet.
Lásd, mennyire szeretem utasításaidat! URam, tartsd meg életemet kegyelmesen!
Ígéd tartalma maradandó, és minden igaz döntésed örökre szól.
Fejedelmek üldöznek ok nélkül, de szívemet csak ígéd rettentheti meg.
Úgy örülök beszédednek, mint aki nagy zsákmányra talál.*

Örültetek már úgy igazán Isten Igéjének? Annyira nagy öröm ez számomra. Néha elolvasok egy ígéretet, vagy egy olyan részt, amelyet a Szentlélek megnyit az értelmem számára, és annyira örülök, hogy majdnem ugrálok örömben, mint aki valami hatalmas kincset talált.

*A hazugságot gyűlölöm, utálom, törvényedet azonban szeretem.
Naponta hétszer dicsérlek téged igazságos döntéseidért.
Nagy békességük van azoknak, akik szeretik törvényedet;*

Húzzátok alá ezt a sort és olvassátok el gyakran.

*Nagy békességük van azoknak, akik szeretik törvényedet; nem botlanak meg azok.
Segítségemben reménykedem, URam, és teljesítem parancsolataidat.
Megtartja lelkem intelmeidet, mert nagyon szeretem azokat.
Megtartom utasításaidat és intelmeidet, hiszen minden utamat ismered.
URam, hadd szálljon hozzád esedezésem, tégy értelmessé igéddel!
Jusson színed elé könyörgésem, ígéreted szerint ments meg engem!
Áradjon ajkamról a dicséret, mert megtanítasz rendelkezéseidre.
Válaszoljon beszédedre nyelvem, mert minden parancsolatod igaz.
Kezed legyen segítségemre, mert utasításaidat választottam.
Szabadításodra vágyom, URam, törvényedben gyönyörködöm.
Tartsd meg életemet, hogy dicsérhesselek, és döntéseiddel segíts engem!
Bolyongok, mint az eltévedt juh. Keresd meg szolgálodat, hiszen nem feledkeztem meg parancsolataidról.*

Van egy érdekes történet a 119.-ik zsoltárról, amely Angliában történt. Volt egy püspök, akit halálra ítélték, mert a patrónusa ellenkezésbe került a kormánnyal, és kivégezték. Ennek következtében a püspök is a kivégzését várhatta, és az angol törvények szerint joga volt arra, hogy egy zsoltár elénekelését kérje. Az okos püspök a 119.-ik zsoltárt kérte, és el is kezdték énekelni azt.

Amikor a zsoltár feléig értek, megérkezett a felmentő levele, és így megmenekült. Ha a 117.-ik zsoltárt választja, akkor már rég meghalt volna a levél megérkezése előtt. Ez valójában megtörtént, és Spurgeon ír erről a Zsoltárok kincse című könyvében.

75 perc